

ת"פ 45537/07/17 - מדינת ישראל נגד עבד אלנאסר גית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45537-07-17 מדינת ישראל נ' גית(אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבד אלנאסר גית (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום בביצוע עבירת החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים**).

בכתב האישום נטען כי ביום 10.7.17 במסגרת חיפוש שנערך על פי צו בית משפט, החזיק הנאשם סם מסוג קנבוס סינטטי FUB-AMB במשקל כולל של 4.810 ק"ג נטו. במסגרת החיפוש שערכו השוטרים נתפס הסם במספר מקומות בחצר ובמחסן הבית בתוך קרטון, דלי, שתי שקיות גדולות ושש שקיות קטנות.

ביום 7.1.19 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 27.6.19 עולה כי הנאשם בן 48, נשוי ואב לשלושה ילדים. קורות חייו פורטו בהרחבה בתסקיר. הנאשם הציג בפני השירות אישורים רפואיים מהם עולה כי נקבעה לו נכות רפואית גבוהה, וכי אובחן כסובל מליקוי ראייה חמור, סכרת, הגבלות פיזיות בתנועה וכן מהפרעת הסתגלות. הנאשם מסר כי החל לעשות שימוש בסמים החל משנות העשרים לחייו, וביטא עמדה לפיה הסמים לא גרמו לו לנזק כלשהו, למעט השימוש בסם מסוג נייס גאי. עוד אישר כי כיום הוא עושה שימוש מזדמן בסם מסוג קנבוס, ואף ציין כי צרך סמים מספר ימים לפני פגישתו עם השירות. עם זאת, בדיקה שערך מספר שבועות לאחר מכן לאיתור סם נמצאה נקייה מסמים. הנאשם שלל היזקקות לטיפול במישור השימוש בסמים, ומסר כי בכוונתו לפעול לקבלת אישור רפואי להקל על כאביו.

הנאשם נטל אחריות למעשיו אולם מסר כי החזיק את הסמים לשימושו העצמי. לדבריו, קנה כמות גדולה של סם בשל

כאבים מהם סבל. הנאשם שב וחזר על תיאור מצבו הרפואי הקשה וציין כי אינו מנהל אורח חיים עצמאי וכי הוא זקוק לתמיכת אחרים. שירות המבחן התרשם כי לצד קשייו הרפואיים האובייקטיביים, התייחסותו של הנאשם מאופיינת במניפולטיביות וכי הוא עושה שימוש במצבו הרפואי כדרך להתגונן מפני בחינת מעשיו.

שירות המבחן שקל את גורמי הסיכון להישנות המעשים, כמו גם גורמי הסיכוי לשיקום, והגיע לכלל מסקנה לפיה אין בידו לבוא בהמלצה טיפולית, או המלצה בכלל, בעניינו של הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמד על נסיבות ביצוע העבירה, ובפרט על כמות הסם הגדולה שהחזיק הנאשם. עוד הרחיב בפגיעה בערכים המוגנים בבסיס העבירה בה הורשע הנאשם. לדבריו, בנסיבות המקרה דן יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. נוכח עברו הפלילי הקודם בתחום הסמים, כמו גם האמור בתסקיר שירות המבחן, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם עמד על כלל נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, המצדיקות התחשבות של ממש בעונשו. בתוך כך, עמד על מצבו הרפואי המורכב, והעובדה כי כיום מצוי בהליכי גירושין. לדבריו, כלל הגורמים מובילים למסקנה לפיה יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו. הנאשם עמד על מצבו הרפואי המורכב, ומסר כי ביצע את העבירה רק כדי להקל על כאביו.

דין והכרעה

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם הינו שמירה על שלום הציבור ובריאותו. רבות נכתב על חומרתן של עבירות הסמים, ועל ההשפעה הקשה שיש לאלה על החברה כולה, כמו גם על הצורך בענישה מחמירה לסוחר ומפיצי הסמים (ראו לדוגמה בע"פ 3669/14 **משה גולן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.12.16)). נדמה כי ארוכה היא הדרך בטרם תמוגר תופעה פסולה זו, אשר ניכר כי עודנה קיימת, שרירה ובעלת השפעה ישירה וממשית על החברה הישראלית כולה. בתי המשפט בכלל, ובית המשפט העליון בפרט, עמדו פעמים אין ספור על הצורך להילחם בנגע הסמים. ראו, לדוגמה, הדברים שהובאו בע"פ 4522/18 **בנימין אסאבן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.11.11) (להלן- **עניין בנימין**):

בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים - במיוחד כך לגבי סמים המוגדרים 'קשים' - הן למשתמשים, הן לסביבתם [...] לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבות מענה החלטי על דרך של ענישה מחמירה ומרתיעה [...]. כבר צוין כי הענישה בעבירות סמים מאופיינת בשונות רבה, נוכח "האינדיבידואליות בענישה והייחודיות של המקרים השונים" (ע"פ 3931/13 באום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (10.6.2014) (להלן: **עניין באום**)). במסגרת זו יש ליחס משקל גם לסוג הסם ולכמותו.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הגבוה;

כידוע, בהלכה פסוקה נקבע כי בהערכת חומרת נסיבות ביצוע עבירות סמים, ישנה חשיבות לבחינה סוג הסם וכמותו (ראו **בעניין בנימין** וכן בע"פ 1654/16 **גל שרר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.02.17)). אכן, כתב האישום לא מרחיב בדבר נסיבות ביצוע העבירה, ויש לזכור כי עסקינן אך בעבירה בודדת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. עם זאת, חומרת העבירה מתעצמת לאור העובדה כי מדובר בסם ממשפחת הקנבינואידים הסינתטיים, וברי כי לא ניתן לייחס לסם זה חומרה נמוכה כמיוחסת לסם הקנבוס. יתר על כן, המדובר בכמות אדירה של כמעט 5 קילוגרמים של סם. נתונים אלה, כאמור, יש בהם כדי ללמדנו על חומרה יתרה במעשיו של הנאשם.

בבחינת הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה, במובן סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין, עולה מתסקיר שירות המבחן כי מצבו הרפואי הובילו לעשות שימוש בסמים כדי להקל על כאביו. עם זאת, מידע זה שמסר הנאשם לשירות המבחן, כמו גם בדין בביהמ"ש, אינו עולה בקנה אחד עם מידע אחר שמסר הנאשם, לפיו הוא עושה רק שימוש מזדמן בסמים, שאז טענתו בדבר שימוש לשם הקלה על כאביו-אין בה ממש. משכך, קשה להלום מצב לפיו כמות עצומה זו של קנבוס סינתטי, שיש להניח כי השפעותיו שונות מהשפעות הקנבוס ה"טבעי", נועדו אך לשימוש העצמי כאמצעי לשיכור כאבים. מכל מקום, התחשבות במצבו הרפואי המורכב תבוא בחשבון בקביעת העונש המתאים.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בגין העבירה בה הורשע הנאשם, משיתים בתי המשפט לרוב עונשים של מאסר בפועל. כפי שצוין לעיל, כאשר עסקינן בעבירות סמים יש חשיבות לסוג הסם, כמות הסם הנתפס, נסיבות ביצוע המעשה והעושה (ראו והשוו ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 1281/19 **אוחנה מישאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.4.19); רע"פ 3807/18 **דמיטרי טרטיאקוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.8.18); רע"פ 2870/18 **ניר כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.6.18); רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.7.06); ת"פ (ת"א) 3781-11-11 **מדינת ישראל נ' אברהם ציוני** (פורסם בנבו, 16.3.06); ת"פ (ק"ג) 53716-03-15 **מדינת ישראל נ' ירון זגורי** (פורסם בנבו, 16.4.05); ת"פ (ק"ג) 24954-02-16 **מדינת ישראל נ' דניאל שלמה כהן** (פורסם בנבו, 16.12.19); ת"פ (ראשל"צ) 22448-05-15 **מדינת ישראל נ' פלח ואח'** (פורסם בנבו, 16.5.26)).

בנסיבות האמורות אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירה, בשים לב לסוג החומר שנתפס, כמות החומר ויתר נסיבות ביצוע העבירה, נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

כידוע, הלכה היא כי בעבירות סמים יש לבכר את שיקול ההרתעה על פני שיקולים אחרים, כדוגמת השיקול השיקומי, וזאת נוכח חומרתן היתרה של עבירות הסמים והשפעתן על החברה כולה (ראו לעניין זה ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.10.06)). ואכן, בשורה ארוכה עד מאוד של פסקי דין חוזרים בתי המשפט על הצורך להחמיר בענישת עברייני סמים, ולנסות להביא בכך למיגורה של תופעה פסולה זו.

עברו הפלילי של הנאשם כולל מספר הרשעות קודמות, שהתיישנו, בתחום הסמים. רלבנטית לענייננו הרשעתו בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית שבוצעה בשנת 2004. אכן, המדובר בפרק זמן משמעותי בו לא הסתבך בעבירות סמים, ויש לתת משקל לכך שמדובר בהרשעה שהתיישנה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי זוהי איננה הסתבכותו הראשונה של הנאשם בעבירות סמים, ונדמה כי הליכי משפט מעברו לא היוו גורם מרתיע דיו, באופן המחייב מתן משקל מסוים לשיקולי הרתעת היחיד בתוך מתחם העונש.

עוד אשקול את הודאתו של הנאשם שהובילה לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי, נטילת האחריות החלקית מצדו וכן את מצבו הרפואי, כמתואר בתסקיר.

וידגש, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, או כל המלצה אחרת, בעניינו של הנאשם. בתוך כך, עלה הרושם כי הנאשם עושה שימוש במצבו הרפואי כדרך להתגונן מפניו מעשיו. כפי שציינתי לעיל, הנאשם טען כי הכמות העצומה שנתפסה בחזקתו נובעת מכך שעשה שימוש בסמים להקלה על כאביו, אולם מוטב היה אילו היה פועל בדרכים חוקיות להשגת אישור לקנבוס רפואי.

במצב דברים רגיל נכון היה למקם את הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם. עם זאת, לאור מצבו הרפואי המורכב, הכולל מספר מחלות שונות, וכן לאור ההתרשמות לפיה החרפת מצבו הרפואי הובילה להתמתנות מצדו, מצאתי למקם אותו בחלקו האמצעי-תחתון של המתחם העונש ההולם, אולם לא בתחתיתו.

אני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 13 חודשים. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 3.11.19 בשעה 08:00 בבית מעצר ניצן.
2. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע. התנאי יחול מיום שחרורו מהכלא.
3. מאסר למשך חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים, אם יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון. התנאי יחול מיום שחרורו מהכלא.
4. קנס בסך 1,500 ₪ אשר יסולק בשלושה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.11.19.

מורה על השמדת המוצגים בתיק.

מזכירות תשלח ההחלטה לשירות המבחן למבוגרים ולשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים

ניתן היום, י"ח אלול תשע"ט, 18 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.